

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/57/2014
Identifikačné číslo spisu:	8713010442
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8713010442.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obvinenému M. O. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 4 T 121/2013, na neverejnom zasadnutí 24. februára 2015 v Bratislave o dovolaniach obvinených M. O. a F.A. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2014, sp. zn. 1 To 15/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolania obvinených M. O. a F.A. sa o d m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 13. februára 2014, sp. zn. 4 T 121/2013, boli obvinení M. O. a F.A. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 25.5.2013 v poobedňajších hodinách na hlavnom trhovisku v Bratislave si po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne kúpili od doposiaľ nestotožnenej osoby Hašiš (živica z rastlín rodu Cannabis) o hmotnosti 2 g s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 45,8 %, z ktorej by bolo možné vyrobiť od 31 do 91 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a vrcholky rastliny konope o celkovej hmotnosti 1138,5 g s celkovým priemerným obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 15,44 %, z ktorej by bolo možné vyrobiť od 5860 do 11385 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, kde rastliny rodu Cannabis (konope) a hašiš (živica z rastlín rodu Cannabis) sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.

139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok, kde dňa 25.5.2013 o 21.30 hod. na konci diaľnice D1 v smere jazdy Poprad - Jánovce, okr. Poprad, bol povereným príslušníkom, Obvodného oddelenia PZ Poprad vyzvaný M. O. podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku na vydanie Hašiša (živica z rastlín rodu Cannabis) o hmotnosti 2 g s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 45,8 % a sušiny rastlinného materiálu o hmotnosti 1,5 g s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 14,3 %, ktorý veci dobrovoľne vydal a následne toho istého dňa 25.5.2013 o 21.45 hod. na základe príkazu povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Poprad, na vykonanie prehliadky nebytového priestoru podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku bola pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Renault Laguna, evidenčného čísla G.-XXX Y. nájdená a zaistená (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) od 14,9 % do 18,5 %, toto vozidlo viedol M. O. so spolujazdcom F.A. a celková hodnota vyššie uvedených drog predstavuje minimálne výšku 9.982,- eur.

Za to boli odsúdení:

- obvinený M. O. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, 7, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 a 1/2 roka.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 2.7.2013, sp. zn. 4T 28/2013, právoplatného 2.7.2013, ktorým bol obvinenému M. O. uložený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, bolo mu uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových, omamných a psychotropných látok a povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, resp. iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

- obvinený F.A. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvineným M. O. a F.A. uložený ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka, a to každému z nich.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému M. O. uložený trest prepadnutia veci a to kovovej drvičky trojdielnej v tvare valca o priemere 4 cm, výšky 3 cm, s námetom hracích žetónov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bolo obvinenému M. O. a obvinenému F.A. uložené ochranné protitoxikomaničné liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali obvinení M. O. a F.A. v zákonnej lehote odvolanie.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací na podklade odvolaní obvinených rozsudkom z 30. apríla 2014, sp. zn. 1 To 15/2014, zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinených M. O. a F.A. uznal za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. e/

Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 25.05.2013 v poobedňajších hodinách na hlavnom trhovisku v Bratislave si po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne kúpili od doposiaľ nestotožnenej osoby Hašiš (živica z rastlín rodu Cannabis) o hmotnosti 2 g s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 45,8 %, z ktorej by bolo možné vyrobiť od 31 do 91 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a vrcholky rastliny konope o celkovej hmotnosti 1138,5 g s celkovým priemerným obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 15,44 %, z ktorej by bolo možné vyrobiť od 5860 do 11385 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, kde rastliny rodu Cannabis (konope) a hašiš (živica z rastlín rodu Cannabis) sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok, kde dňa 25.05.2013 o 21.30 hod. na konci diaľnice D1 v smere jazdy Poprad - Jánovce, okr. Poprad, bol povereným príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Poprad vyzvaný M. O. podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku na vydanie Hašiša (živica z rastlín rodu Cannabis) o hmotnosti 2 g s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 45,8 % a sušiny rastlinného materiálu o hmotnosti 1,5 g s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 14,3 %, ktorý veci dobrovoľne vydal a následne toho istého dňa 25.05.2013 o 21.45 hod., na základe príkazu povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Poprad, na vykonanie prehliadky nebytového priestoru podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku bola pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Renault Laguna, evidenčného čísla G.-XXX Y. nájdená a zaistená sušina rastlinného materiálu o celkovej hmotnosti 1137 g s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) od 14,9 % do 18,5 %, pričom toto vozidlo viedol M. O. so spolujazdcom F.A., pričom celková hodnota vyššie uvedených drog predstavuje minimálne výšku 9.982,- eur.

Za to boli odsúdení:

- obvinený M. O. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 a 1/2 (jedenásť a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia veci - kovovej drvičky trojdielnej v tvare valca o priemere 4 cm, výšky 3 cm s námetom hracích žetónov.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 1 roka.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 2.7.2013, sp. zn. 4T 28/2013, ktorým mu bol za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov s probačným dohľadom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

- obvinený F.A. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 1 roka.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Prešove podali obvinení M. O. a F.A. dovolanie z dovolacích dôvodov, podľa § 371 ods. 1 písm. g/, a i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a druhý, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Ako dôvod dovolania obaja obvinení uplatnili aj konanie na súde prvého stupňa (okresnom súde), s tým, že vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku, v tomto prípade o odvolaní (dôvod dovolania podľa § 374 ods. 3 Tr. por.).

Podstatou dovolacích námietok oboch obvinených je tvrdenie, že ani prvostupňový a finálne ani odvolací súd sa v pôvodnom konaní správne nevysporiadali s ich obhajobou o nezákonnosti postupu príslušníkov Kriminálneho úradu colnej správy, spočívajúceho v porušení práva na súkromie nezákonným vykonaním prehliadky motorového vozidla a osobných vecí im patriacich, pri ktorej našli, ale nezaistili látku, o ktorej sa neskôr na základe znaleckého posudku ukázalo, že ide o omamnú látku, nevyhotovili o ich úkonoch úradné záznamy a potvrdenia, nezákonne vykonali bezpečnostnú prehliadku obvinených a napokon nezákonne voči nim použili aj donucovacie prostriedky.

Opätovne ako v odvolacom konaní zdôrazňovali, že príslušníci colnej správy vopred (pred vykonaním kontroly) disponovali informáciou o tom, že obvinení majú prevážať väčšie množstvo cigariet, a teda, že má byť páchaný trestný čin. Za tohto stavu prehliadka motorového vozidla a ich batožiny mala byť vykonaná v rámci trestného konania, teda orgánmi činnými v trestnom konaní podľa § 101 Tr. por., ktorý úkon mohli vykonať aj colníci ale v postavení spomenutých orgánov podľa Trestného poriadku. Colníci však zákon obišli, lebo pri colnej kontrole 25. mája 2013 postupovali podľa ustanovení zákona č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve, hoci mali konať podľa Trestného poriadku. Na podporu tohto tvrdenia poukázali aj na rozhodnutie 2 Tdo 28/2012 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého ak je colníkom pre konkrétny prípad vopred známe, že pri dovoze tovaru dochádza alebo má dôjsť v súvislosti s porušením colných daňových alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov k spáchaniu trestného činu, nemôžu byť na účely dokazovania v trestnom konaní nahradené úkony upravené Trestným poriadkom úkonmi colného dohľadu vykonávanými podľa zákona č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve. Trestný poriadok má na uvedený účel povahu „lex specialis“. V tejto spojitosti obvinení upriamili pozornosť na zásadu zákonnosti upravenú v § 2 ods. 1 Trestného poriadku a ustanovenie § 119 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Spochybnili záver krajského súdu, že kontrola vozidla bola vykonaná v súlade so zákonom o štátnej správe v colníctve. Nebolo tomu tak preto, že sa nepostupovalo podľa § 101 Trestného poriadku a nasl., colník Brestovský, ktorý začal vykonávať colnú kontrolu a prehliadku motorového vozidla a batožiny nevykonával poučenie podľa § 12 ods. 2 zákona o orgánoch štátnej správy v colníctve, nestalo sa tak za ich prítomnosti ako aj v prítomnosti nezúčastnenej osoby a spomenutý colník nájdenú látku nezaistil podľa § 22 ods. 1 spomenutého zákona a nespísal o tom úradný záznam podľa § 22 ods. 9 zákona o orgánoch štátnej správy v colníctve a ani nevyhotovil potvrdenie o zaistení vecí (s jej popisom aby nemohla byť zamenená s inou vecou) a neodovzdal ju orgánom činným v trestnom konaní. Možno preto konštatovať, že colníkom N. nájdenú a nezaistenú omamnú látku nemožno vonkoncom považovať za dôkaz, ktorý by spĺňal kritérium zákonnosti, v súlade s ustanovením § 119 ods. 2 Trestného poriadku a to zo skôr uvedených dôvodov porušenia príslušných ustanovení (ktoré dovoľatelia na inom mieste citujú) Zákona o orgánoch štátnej správy v colníctve.

Aj v prípade, že by sa nepreukázalo, že colníci disponovali vopred konkrétnou informáciou o tom, že

obvinení majú prevážať v aute kriminálne závadný tovar, ale išlo by len o nimi vykonávanú bežnú colnú kontrolu, aj v tomto prípade by colníci museli dodržať presný postup vykonania prehliadky automobilu a batožiny podľa príslušných ustanovení Zákona o orgánoch štátnej správy v colníctve a súvisiacej vyhlášky č. 736/2004 Z.z., čo sa však nestalo. Iba taký dôkaz by mohol byť použitý pre účely trestného konania v zmysle § 199 ods. 2 Tr. por.

Nezákonným v predmetnej veci je aj samotné trestné konanie. Trestné stíhanie vo veci nezačalo zaistovacím úkonom, vydaním veci, pretože táto bola nájdená colníkom N. a odovzdaná policajnému technikovi. Aby bol postup orgánov činných v trestnom konaní zákonný a procesne konformný, mal spomenutý colník nájdenú vec podľa ustanovenia § 22 ods. 1 Zákona o orgánoch štátnej správy v colníctve zaistiť, odovzdať ju policajtky A., spísať o tom úradný záznam a označená policajтка mala po prevzatí veci vyhotoviť zápisnicu o tom podľa § 92 Trestného poriadku.

Za splnenia uvedených predpokladov by toto mohlo byť začaté trestné stíhanie prevzatím veci. Z toho vyplýva, že začatie trestného stíhania na základe neexistujúceho zaistovacieho úkonu, vydania veci podľa § 89 ods. 1 Tr. por. je nezákonné, teda nezákonné je aj celé trestné stíhanie obvinených, pričom za získané v rozpore so zákonom sú aj všetky dôkazy získané počas prehliadky motorového vozidla a batožiny obvinených orgánmi činnými v trestnom konaní. Absolútna pochybnosť o zákonnosti prehliadky iných priestorov alebo pozemkov podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vykonanej orgánmi činnými v trestnom konaní 25. mája 2013 o 21,45 hod. je aj z dôvodu, že sa jej nezúčastnila nezúčastnená osoba O. N. a naopak, že prítomní boli pri nej aj colníci N. a N., pričom kriminalistický technik V. svoju účasť na prehliadke poprel.

Obaja dovolatelia ďalej vyslovili pochybnosti o tom, komu patril 1 ks plastového uzatvárateľného vajíčka žltej farby s rastlinným obsahom a 1 ks látky hnedej farby v tuhom skupenstve v tvare obdĺžnika o rozmeroch 15 x 25 mm a hrúbke 8 mm vzhľadom na manipuláciu s týmto primárnym dôkazom. Pokiaľ ide o prehliadku rezervného kolesa, policajný psovod J. W., ktorý túto prehliadku vykonával uviedol celkom 11 igelitových vreciek so sušinou, ale v zápisnici o tomto úkone je uvedených dvanásť takých vreciek. Uvedený podstatný rozdiel v množstve nevylučuje možnú manipuláciu s dôkazmi a predstavuje ďalší dôvod neprípustnosti a nezákonnosti tohto dôkazu a tým jeho nepoužiteľnosti pre trestné konanie.

Výčítané pochybenia bránili vo veci podaniu obžaloby a trestné stíhanie proti nim malo byť zastavené už v prípravnom konaní.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinení uviedli, že oba sudy nižšieho stupňa nesprávne posúdili skutky na základe nulitných nezákonných dôkazov. Okresný i krajský súd nemohli spravodlivo a v súlade s Trestným zákonom dokázať, že spáchali skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Aplikácia skutkovej podstaty trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 Tr. zák. je právne neúnosná a v rozpore so zákonom, a to najmä s ustanovením § 1, § 2 ods. 1, 7, 10, 12 Trestného poriadku.

Obvinení M. O. a F.A. preto navrhli, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanovení § 316 ods. 1 a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanoveniach § 34 ods. 4 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. v ich neprospech, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2014, sp. zn. 1 To 15/2014, vo výrokoch o vine a treste ako aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresnému súdu Poprad z 29. apríla 2010 (správne malo byť z 13. februára 2014), sp. zn. 4 T 121/2013, a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por., prikázal Krajskému súdu v Prešove, resp. Okresnému súdu Poprad, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň podľa § 380 ods. 4 Tr. por. navrhli prerušiť výkon trestov odňatia slobody až do rozhodnutia.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad vo vyjadrení k dovolaniam obvinených uviedol, že rozsudky tak okresného ako aj krajského súdu v predmetnej veci považuje za zákonné, vychádzajúce zo zákonne zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní a v súlade so zákonom vykonaných na hlavnom

pojednávani. Správne zistené činy obvinených boli podriadené pod správnu právnu kvalifikáciu, preto navrhol dovolania obvinených M. O. a F.A. odmietnuť podľa § 382 Tr. por., resp. zamietnuť podľa § 392 Tr. por. v prípade nariadenia verejného zasadnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenými osobami podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por., na súde prvého stupňa (§ 370 ods. 3 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), po tom ako využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (v danom prípade odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (podmienka dovolania § 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por., s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2, tohto ustanovenia.

Dovolací súd však zároveň zistil, že podané dovolania je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania uplatnené obvinenými, ktorými je dovolací súd viazaný (§ 385 ods. 1 Tr. por.). Vo vzťahu k ustanoveniu § 374 ods. 3 Tr. por. treba uviesť, že ho nemožno uplatňovať ako samostatný dovolací dôvod. Toto ustanovenie totiž v nadväznosti na ustanovenie § 369 Tr. por. a § 372 ods. 1 Tr. por. vyjadruje okolnosť, že aj keď sa z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. napáda vždy rozhodnutie súdu druhého stupňa (okrem dovolania podaného ministrom spravodlivosti), možno dovolaním namietať aj chyby konania súdu prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku (sťažnosti alebo odvolaní). Ak dovolateľ namieta chybu konania na súde prvého stupňa, musí táto chyba zodpovedať niektorému z dôvodov dovolania uvedenému v § 371 Tr. por. a musí byť takto aj v dovolaní označená (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Z uvedeného vyplýva, že dovolací súd mohol eventuálne chyb konania posudzovať len prostredníctvom dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por., ktoré obvinení M. O. a F.A. uplatnili vo svojich dovolaniach.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. tento je splnený vtedy, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Uvedený dôvod dovolania predpokladá výlučne aplikačné chyby z oblasti Trestného práva hmotného, ktoré sa dotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku v tom zmysle, že tento bol v rozpore s Trestným zákonom posúdený buď ako prísnejšie alebo miernejšie trestný čin alebo že vôbec nemal byť posúdený ako trestný čin pre existenciu niektorej Trestným zákonom predpokladanej okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť páchatela alebo protiprávnosť činu.

Spomenutý dovolací dôvod je okrem toho daný aj nesprávnou aplikáciou iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorá bezprostredne nemusí súvisieť len s právnym posúdením skutku, ale sa môže dotýkať napr. rozhodovania o treste, či ochrannom opatrení.

Predmetný dôvod dovolania ale vylučuje námietky skutkové (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou), teda nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa bol zistený nesprávne a neúplne a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda výlučne slúži k náprave hmotnoprávných chýb.

Obaja dovolatelia napadnutému rozsudku krajského súdu ani jemu predchádzajúcemu rozsudku okresného súdu žiadne pochybenia pokiaľ ide o právne posúdenie zisteného skutku (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd na základe dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemôže skúmať a meniť) alebo iné nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia nevyčítajú. Nesprávnosť právneho posúdenia skutku ako obzvlášť závažného zločinu nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 , § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. obvinení vyvodzujú výlučne z nimi tvrdeného nezákonného získania dôkazu prehliadkou ich dopravného prostriedku a batožiny, čo spájajú s

porušením ustanovení, § 1, § 2 ods. 1, 7, 10 a 12 Trestného poriadku.

Uvedená argumentácia opierajúca sa o Trestný poriadok zjavne nie je hmotnoprávnej povahy a vecne (obsahovo) nepochybne stojí mimo uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Obvinení sčasti v rámci tohto dovolacieho dôvodu totiž neprípustne namietajú, že súdy opreli svoje rozhodnutie o dôkazy, ktoré neboli vykonané v súlade so zákonom, čo možno uplatňovať len podľa dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. To obaja dovolatelia aj duplicitne činia v rámci ostatne uvedeného dovolacieho dôvodu a okrem toho s poukazom na porušenie ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neprípustne vznášajú námietky voči skutkovému stavu a hodnoteniu dôkazov, čo nie je ako už bolo spomenuté, podľa tohto dovolacieho dôvodu možné.

Z uvedeného treba vyvodiť záver, že všetky argumenty a tvrdenia, ktoré podľa názoru obvinených majú spĺňať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vecne (obsahovo) stoja mimo tohto dôvodu dovolania, a preto tento dovolací dôvod zjavne nie je naplnený, pričom dovolací súd zdôrazňuje, že už spomenuté právne posúdenie skutku obvinených M. O. a F.A. je v súlade so zákonom. Napokon treba v tejto spojitosti zdôrazniť, že s vyčítaným porušením zákona podľa oboch uplatnených dovolacích dôvodov nekoleruje dovolací petit, keď obaja obvinení navrhujú vysloviť porušenie zákona v ich neprospech v ustanovení § 316 ods. 1 Tr. por., ktoré nijako nesúvisí v posudzovanej veci s konkrétnym postupom krajského súdu (tento ako uvedené ustanovenie predpokladá odvolanie nezamietol ako podané oneskorene alebo podané neoprávnenou osobou, alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné).

Zúženie návrhu na vyslovenie porušenia zákona v ustanoveniach § 34 ods. 4 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. sa dotýka iba výroku o treste z hľadiska určenia jeho druhu a výmery a jeho mimoriadneho zníženia, nie však pochybení, ktoré obvinení M. O. a F.A. vyčítali podľa § 374 ods. 1 Tr. por. Pre úplnosť však treba uviesť, že podľa konštantnej praxe dovolacieho súdu námietka uloženia neprimeraného trestu a nepoužitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod.

Po preskúmaní veci najvyšší súd nezistil ani splnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g / Tr. por., ktorého naplnenie vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie oprel o dôkaz (y), ktoré ním neboli vykonané zákonným spôsobom.

Obsah tohto dovolacieho dôvodu však treba vykladať extenzívne. Podľa názoru v predmetnej veci rozhodujúceho senátu najvyššieho súdu je splnený aj vtedy, ak súd prevzal dôkazy (napr. vo forme čítania na hlavnom pojednávaní) ako primárne nezákonne vykonané orgánmi činnými v trestnom konaní podľa Trestného poriadku alebo príslušnými orgánmi podľa osobitného zákona (§ 119 ods. 2 Tr. por.).

Rozhodnutie o vine obvinených M. O. a F.A. sa v preskúmvanej veci opiera o ich priznávajúce výpovede v prípravnom konaní a výsledky prehliadky motorového vozidla, ktorého posádku tvorili v čase uvedeného úkonu ako aj batožiny sa v ňom nachádzajúcej. Pokiaľ ide o prvý okruh dôkazných prostriedkov, dovolatelia výslovne nenamietajú nezákonnosť získania ich priznania. Argumentujú šokom z celej situácie, a stresom, v dôsledku čoho poriadne nevedeli čo hovoria a podpisujú. Krajský súd sa logicky a vecne vysporiadal s uvedenými námietkami, zdôrazniac, že navyše išlo o priznanie v prítomnosti obhajcu. Oponovanie obvinenými záverom krajského súdu, že niet žiadneho dôvodu neveriť priznaniu obvinených v prípravnom konaní je prejavom nestotožnenia sa s hodnotením vykonaných dôkazov do ktorého procesu dovolací súd je oprávnený vstúpiť len na základe dovolania ministra spravodlivosti pri uplatnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por.

Z uvedeného vyplýva, že táto námietka vecne nespĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Z hľadiska posudzovania tohto dovolacieho dôvodu sú irelevantné aj námietky pokiaľ ide o tvrdené nezákonné obmedzenie osobnej slobody obvinených, pretože predmetom dovolania nie je rozhodnutie,

ktorým by bolo rozhodnuté o osobnej slobode dovolateľov počnúc ich zadržaním a končiac ich vzatím do väzby ale rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o ich vine a treste, prípadne o ďalších výrokoch.

Prieskum zákonnosti preto podlieha len dovolaniami napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2014, sp. zn. 1 To 15/2014, ako aj jemu predchádzajúce konanie (vrátane rozsudku súdu prvého stupňa) viažuce sa k uplatneným dovolacím námietkam obvinených, teda k výroku o vine.

Nezákonnosť tohto výroku podľa tzv. teórie plodov otráveného stromu sa vyčíta pre údajne nezákonne získaný dôkaz - nájdenie drogy spôsobom nezlučiteľným so zákonnou úpravou prehliadky iných priestorov a pozemkov podľa § 101 Trestného poriadku a ani so zákonom č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve, t.j. osobitným zákonom (v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por.).

Dovolací súd po preskúmaní veci z hľadísk, pre ktoré by malo ísť o nezákonne získaný a tým o nepoužiteľný dôkaz zistil, že ani tejto námietke obvinených nemožno prisvedčiť.

Podľa zistenia najvyššieho súdu dovolania obvinených M. O. a F.A. sa v tejto časti v rozhodujúcej miere inšpirovali najmä rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne 2 Tdo 28/2012 a 2 Tdo 37/2011, na ktoré aj obaja dovolatelia poukazujú, ovšem skutkový základ v označených veciach ako východisko pre posúdenie zákonnosti vykonaných dôkazov nie je identický s teraz prejednávanou vecou, a preto na ňu nemožno mechanicky vzťahovať právne závery vyslovené v uvedených iných trestných veciach. Zároveň treba odmietnuť ako neopodstatnené námietky obvinených, že krajský súd sa nedostatočne a nesprávne vysporiadal s ich argumentáciou o nezákonnosti postupu colníkov a následne aj orgánov činných v trestnom konaní, ktorá bola rozsiahla a v podstatných okolnostiach zhodne s podaným odvolaním rozvedená aj v dovolaniach obvinených.

Základná námietka obvinených, že vo veci sa malo postupovať výlučne podľa Trestného poriadku, lebo colníci vopred disponovali informáciou, že obvinení prevážajú cigarety bez kontrolných známkov vo väčšom množstve a teda páchajú trestný čin, je neopodstatnená. Uvedený údaj totiž okrem svedka N. nikto z vypočutých colníkov na hlavnom pojednávaní a ani ich nadriadených (svedkovia A. a Ing. T.) nepotvrdil, a preto nie je namieste vyššie uvedený záver. Krajský súd správne poukázal na to, že predpoklad colníkov, že vo vozidle obvinených sa má nachádzať tovar (cigarety), ktorý unikol colnému dohľadu, prípadne spotrebným daniam nepredstavoval relevantnú informáciu pre rozlíšenie toho o aký druh deliktálneho konania môže ísť (trestný čin, resp. priestupok).

Za tohto stavu bolo preto možné prvotne postupovať podľa zákona č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve. Pokiaľ colník N. v úvode prehliadky zistil, že v kabíne vozidla sa nachádzala látka o ktorej vzhľadom na svoju predchádzajúcu prax usúdil, že môže byť drogou (podozrenie zo spáchania trestného činu), bolo jeho povinnosťou konať v smere spracovania tohto zistenia. Mohlo ísť o postup podľa § 22 ods. 1 zákona o orgánoch štátnej správy v colníctve (zaistenie veci), na čo nadväzuje postup podľa § 92 Trestného poriadku. Nešlo totiž o predchádzajúcu, dostatočne určitú informáciu o konkrétnom trestnom čine, čo by si už primárne vyžadovalo trestnoprocesný postup (k tejto problematike pozri aj R 47/2013). Ostatne postup podľa Trestného poriadku v predmetnej veci bol de facto v plnom rozsahu realizovaný, pretože svedok N. namiesto vyššie uvedeného postupu priamo oznámil vec orgánom činným v trestnom konaní, spolu s ďalšími colníkmi zadržal obvinených ako osoby pristihnuté pri trestnom čine a vo veci sa postupovalo prvotným úkonom - vykonaním prehliadky iných priestorov podľa § 101 Tr. por. po ústnom súhlase prokurátora, v rámci ktorej došlo aj (len v nepatrnej časti) k vydaniu veci obvineným M. O.. Na tomto zistení nič nemení to, že nedošlo k priamemu fyzickému odovzdaniu veci obvineným poverenej policajtky A.. Z tohto dôvodu nemôže ísť o neexistentný (fiktívny) úkon ako to tvrdia obaja dovolatelia.

Samotná prehliadka nebola vykonaná v rozpore so zákonom. Tvrdená neprítomnosť nezúčastnenej osoby N. pri tomto úkone nie je preukázaná, najmä nie označenou výpoveďou poverenej policajtky A., ktorá predmetný procesný úkon riadila a nie eventuálna účasť iných osôb, najmä colníkov, ktorí poskytli zrejme technickú súčinnosť (otočenie rezervného kolesa), nemôže spochybňovať zákonnosť vykonania

tohto procesného úkonu. Trestné stíhanie v predmetnej veci bolo začaté procesným úkonom podľa § 101 Tr. por., pričom ňou boli získané dôkazy legálne, a preto boli použiteľné v predmetnom trestnom stíhaní. Z uvedených dôvodov nie je splnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie obvinených M. O. a F.A. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.